

00 a a b

Proces-verbaal van verhoor van verdachten
doo 21 Augustus 1894.

Nicolaas Boes.

Ik ben nog immer in handen van de justitie
geweest.

Ik blijf bij wat ik tot dus verre als getuige heb verklaard.
Ik ben tot ongeveer toen dien zaterdagavond 8 dagen
geleden uitken in gelopen; ik heb nog met Anna Meijer
staan te praten, toen ben ik in de herberg gegaan en in
de achterkamer bij mijn broeder gaan zitten lezen, tot
dat mijn broeder en ik omstreeks 10^u meer opzij hoorde,
tot drie keeren 0 Goo! dit was de stem van vrouw
Bute; daarop mijn wij naar buiten gegaan, ik hoorde
niets meer, het licht brandde in de keuken en ik dacht
dat mij Jelles (rusie) hadden; ik ben in de herberg
gegaan tot even voor elf uur, toen ben ik in de deurgang
staan en overgelopen naar de hallway; toen kwam
vrouw Slik aanlopen, mij bleef staan voor het raam,
het winkelraam, ik dacht, dat ik van haar hoorde
vrouw Bute licht wel te slapen, toen keek ik ook zoo
eens in van de hallway en zag ik vrouw Bute in de
keuken op haar stoel in dezelfde houding waarin ik
haar den volgenden morgen heb gezien; toen ging
vrouw Slik weg en liep ik door tot aan de pomp, Jan
de Vries stond voor zijn vaten en ik liep naar de
pomp toe, ik liep terug, Jan de Vries staat over
naar Kaan; toen sloeg de klok elf uur. Piet Postker
en Piet Roggeveen kwamen bij ons uit, mijn vader
kwam in de herberg aanlopen, ik heb gezegd, wacht
ik zal de deur wel even sluiten; ik zag de deur dicht
doen en hield die op een kier, toen ik een gil hoorde,
P. Postker en P. Roggeveen bleven staan, die gil kwam
uit de voorkamer, ik bedoel het huis van vrouw Bute,
ik weet niet van wie die gil kwam, ik kan niet zeggen,
hoe of van wie die kwam. Het licht werd ontfokt, en
de anderen keken nog, zij stonden een tijdje met elkander te
praten, want mij rieder kon ik niet verstaan; voor
dien tijd had Roggeveen de knop van de deur in handen
om er in te gaan en heb ik door P. Postker hooren zeggen,
och maak maar geen jelles, vrouw Bute is zeker weer
aan het rusie maken, ik ben haar van ouds; intus-
schen heb ik Jan Heveldam daar ook bij zien komen.

Hij kwam uit de herberg van Blaauw, Hij gingen weg, toen ben ik nog eens gaan kijken vóór buiten, ik heb door de gordynen van Vrouw Boute heen, toen brandde de lamp in de voorkamer. Ik ben in huis gegaan, want ik hoorde mijn vader al stoetelen in het buffet, hij was druk aan het klaarmaken; ik heb niemand meegeholpen. Mijne moeder kwam van boven af van de kinderen; wij hebben de herberg te samen opgeknapt en zijn toen in de achterkamer gaan eten en toen het 10 uur was, was het alsof iemand op de vuilnis bak stapte. Ik ben met mijn vader naar buiten gegaan, de hond sloeg aan, vader bleef wateren, ik volgde den hond en ik heb een kerel over het schut zien gaan. Mijn vader was blijven staan wateren, ik heb hem dadelijk gezegd, dat ik een Kerel over het schut had zien gaan en toen hoorde ik ook de winkelje. Ik gaan bij Vrouw Boute, die heb ik hem gezegd, hij zeide, mij sluit misschien de deur; ik heb geantwoord ja, want ik zag, dat het licht uit was. Ik heb tegen mijne moeder gezegd, dat ik een kerel over het schut had zien gaan. Zij zeide, jongen ben je mal. Mij mijn te bed gegaan. De volgende morgen had ik spijk, dat ik niet achter dien kerel gegaan was en hulp geroepen. Toen stond daar een hoop menschen voor het huis en de deur van de wed. Boute gingen open. Ik zag haast toen zitten in de keuken. Mijne moeder heeft mij later gezegd, dat zij naar binnen had willen vliegen denkende dat vrouw Boute eene bloedsopruwing had even als een paar jaren geleden, toen mij haar had afgepakt, maar de mevr. Jansen hadden haar gezegd, vrouw Boute is dood. Ik heb vrouw Boute ook nog gezien, toen ik bij ons achter was en de achterdeur bij haar open ging.

Ik hebben verdachte opmerken op het afwijpende van mijne eerste verklaring (p. 7 blyf) toen hij op gaf, dat hij het gegel van Anna, het meisje dat bij de wed. Boute inwoont, had gehoord en mijne tegenwoordige verklaring nu hij zegt, dat hij niet weet van wie het gegel was dat hij, staande in zijne voorkamer, heeft gehoord en zegt hij dan weet ik het niet.

Des gevraagd zegt verdachte:

Ik heb bij Blaauw op de ronde tafel in de pauze van de hardtraverij een gesnukt papier gezien, toen ik met Simon Botgards daar kwam, er stond op dat iemand langs het Noord gegaan was sedert gisteren avond en van ochtend, maar der tijd weet ik niet meer.

Ik weet niet wat daarin gevraagd werd. Ik
onthou dat ik heden met opzet heb gezegd dat 4 1/2 uur
over het stoors was gegaan, ik weet niet dat op
dat papier 1 uur stond. Als mij gevraagd wordt dat
ik reden heb gehad om te zeggen, dat ik 4 1/2 uur
over het stoors zou zijn gegaan, dan zeg ik, dat ik
die niet weet en ik zeg ook dat ik niet ^{meer} weet en
dat ik geen reden heb, waarom ik zoude verber-
gen dat ik vóór 1 uur langs het stoors zou zijn ge-
komen; ik weet niet waartoe meer hoe laat ik daar
langs ben gekomen. Ik heb niet, niemand over de
betekenis van het gedrukte biljet, dat mij alhier
vertoond wordt en dat gelijk is aan het papier dat
ik bij Blaauw heb gezien, gesproken, de betekenis be-
grijp ik niet en ik heb geen moeite gedaan om er
achter te komen.

Ik heb geen geld, slechts 31 cents bezit ik, die ik
bij mij heb, die zijn het overschot van een guld,
die ik van mijne moeder heb gekregen.

Wat hiertoe gevorderd meldt zich aan Klaaske
Johannes Hoekstra h/w van Johannes Petrus
Stoma oud 30 jaren, zonder beroep, wonende te
Schagen die na opgaaf enz. Zeg:

Ik kom mededeelen, dat ik tussehen ben 6 1/2 uur
in den morgen van 11 Augustus 11 bij het wegschuiven
van het gondijntje van mijn voordeur een persoon
heb zien voorbijgaan in de richting van de markt-
plaats alhier langs het Noors, alwaer ik woon,
ik herken dien persoon met zekerheid in den verdach-
te Nicolaas Praet.

Ik heb ongeveer 1/4 uur later door het raam van mijne
kamer Anna Keizer zien voorbijgaan, zij liep in de
zelfde richting, ook naar de marktplaats; ik heb ge-
ne aandacht gehad op de kleeding van verdachte.
Verdachte zegt: Het is laat en ik blijf ook
hieruit dat Anna Keizer mij in tegenovergestel
de richting heeft gezien en ik ben slechts eenmaal
langs het Noors gelopen, ik bedael eenmaal
heen en eenmaal terug.

Moogeliker enz.